

LIEKSAN URHEILIJAT

- Lieksalaisten liikuttaja jo vuodesta 1928 –

Sisällys

ALKUSANAT	3
1900-luvun alku	4
Lieksan Urheilijat perustetaan.....	4
Urheilutoiminta alkaa.....	4
Toiminta vilkastuu	5
1930-luku.....	7
Seuran toiminta alkaa.....	7
Lajivalikoima kasvaa	7
Tulokset paranevat, seuralle useita piirinmestaruuksia.....	8
1940-luku.....	9
1950-luku.....	10
1960-luku.....	11
1970-luku.....	13
1980-luku.....	15
Yleisurheilu	18
Lentopallo.....	19
Pesäpallo.....	20
Uinti	20
Raittius- ja nuorisajaosto.....	21
Nais- /Tukijaosto.....	21
1990-luku.....	22
LENTOPALLO	25
PESÄPALLO.....	26
UINTI	27
YLEISURHEILU	28
RAITTIUS- JA NUORISOJAOSTO.....	30
NUORISOTIIMI	30

ALKUSANAT

Seuraavassa pääset perehtymään Lieksan Urheilijoiden vaihderikkaaseen historiaan.

Historiikin alkuosan aina vuoteen 1978 on kirjoittanut seuramme entinen puheenjohtaja livari Mönkkönen. 1980-luvun osuuden on kirjoittanut pesäpallomies Ilkka Pajamo. 1990-luvun vetää yhteen myös entinen seuramme puheenjohtaja Seppo Lahdenkauppi.

Kuvista suuri kiitos Seppo Lahdenkaupille ja Pentti Karttuselle.

1900-luvun alku

Lieksan Urheilijat perustetaan

Kun nyt seuramme viettää 50 v. juhlaansa, lienee paikallaan luoda katsaus taaksepäin ts. esittää seuran toimintakertomus kuluneelta ajalta.

Kuten jo juhluvuodet ilmoittavat, lausuttiin seuramme syntysanat v. 1928, tarkalleen 13/2 1928. Lieksassa oli kyllä jo urheiluseura nimeltään Pielisjärven sk:n Urheilijat, mutta huomattiin, että yhä kasvavassa ja suurenevassa Lieksassa tarvittiin sellaista urheiluseuraa, joka toimisi suppeammalla alalla, tavallaan avoimena, aatteettomana vain puhdas urheilu päämääränään olevana seurana. Ja niin perustettiin Lieksan Urheilijat ry. Tämä kuopus nojaili aluksi sk:n urheilijoihin, mutta kun suunnilleen kuitenkin samat miehet olivat remmissä molemmissa, niin kehitys vei siihen, että ns. siviiliurheilulajit jäivät LU:n huostaan ja sotilasajit sk:lle, joka jako säilyikin sittemmin aina sk:n lopettamiseen saakka.

Urheilutoiminta alkaa

Ennen kuin jatkamme ajassa eteenpäin seuramme historiaa, on ehkä palattava urheilussa aivan sen alkuaikoihin Lieksassa, sillä urheilupiireissä on melko laajalle levinnyt se käsitys, että nykyinen seuramme on perustettu Lieksassa ja sen ympäristössä jo aikaisemmin vaikuttaneen seuran Lieksan Vekaran raunioille. Lieksassa heräsi innostus urheilun harjoittamiseen jo aivan vuosisatamme alussa, ehkäpä Ateenan Olympialaiset lienevät sille antaneet sen alkusysäyksen tai paremminkin kipinän. Silloinen nuorisokerääntyi ja keskittyi nuorisoseuran ympärille, jollainen oli Lieksaankin perustettu. Sillä oli myös oma tupa, tuo vanha Sarkala, tosin paljon pienempänä, mutta sen suojiin oli hyvä kokoontua. Nykyisin ei Sarkalaa enää ole, sekin on purettu kuten suurin osa vanhaa Lieksaa. Talon ympärillä oli avara, nurminen ja tasainen kenttä, jolla oli hyvä kisailla ja koetella kuka oli paras missäkin lajissa. Näin olikin alussa, urheiltiin nuorisoseuran urheilijoina. Mutta miten lienee ollutkaan, aikakirjat eivät tapausta kuvaile, mutta jonkunmoista hankaluutta lienee ollut, koska varsinkin voimistelijat eivät olotilaa hyväksyneet, vaan kokoontuivat kerran miehissä yhteen ja minnekäs muualle kuin nuorisoseuran talolle miettimään tilannetta ja tämän tilannearvioinnin seurauksena syntyikin sitten urheiluseura, joka sai nimekseen Lieksan Vekara ja tapahtui tämä v. 1910, ja nimen esitti perustavassa kokouksessa Antti Leiponen, hän oli rautatievirkailija. Seuran ensimmäinen puheenjohtaja lienee ollut rautakaupan Jussi Ahonen, kaikkien vanhempien lieksalaisten tuntema, kunnioittama kansalainen.

Vekaran ohjelmaan otettiin runsaasti lajeja, kaiketi arveltiin että jokaiselle jotakin. Yleisurheiltiin, voimisteltiin, painittiin, hiihdettiin, pyöräiltiin ja löytyipä luistelun harrastajiaakin. Varsinkin voimistelu oli laji, joka innosti harjoittelemaan ja jossa kehityttiin niin hyvin, että eräillä kesäjuhlilla Joensuussa saatiin sama joukkuetulos Lyseon joukkueen kanssa. Tulos oli hyvä, sillä Lyseon joukkue oli laajalti tunnettu. Lieksassa oli Vekaralla kova naapuri Into, jossa voimistelu oli myös tärkeimpiä ja harrastetuimpia lajeja. Kerran eräänä vuonna ei saatu syntymään eroa voimistelun

seuraottelussa omalla paikkakunnalla, vaan se oli haettava Joensuusta, suorittamalla ottelu siis vieraalla paikkakunnalla. Vekarän voimisteluojaajana oli Savolan Heikki (Lieksan kosken rannalta). Hän oli myös voimistelujoukkueen johtaja.

Toiminta vilkastuu

Yleisurheilussa oli ehkä tunnetuin Monolan Vartiilan Olli. Hän oli pieni kooltaan, mutta kova sisultaan. Kun hän harjoitteli mm. syystalvesta juoksemalla melko vahvassa lumessa, päivittelivät varsinkin emännät ihmetellen, että mikähän tuostaan hurjasta tulloon. Hänen hallussaan olivat piiriennätykset juoksuissa 800 m:stä ylöspäin, joista eräät kestivät hyvinkin kauan, esim. tunnin juoksun ennätys kaatui vasta 1950-luvulla. Kovahan se olikin n. 17200 m. Harri Damsten oli myös eräs tämän ajan kovanaama nykyurheilukielellä sanottuna. Vekaralla oli tähän aikaan niin kova porukka murtomaalla ja viesteissä, että muilla piirin maalaisseuroilla ei ollut nokan koputtamista. Urheiltiin myös hypyissä ja heitoissa (ei moukarissa). Kuuluipa Vekaraan jonkun aikaa myös yksi sen aikaisia Suomen mestareita, Torsten Vendelin. Hän saavutti mestaruuden 100 m:llä 11,3.

Myös hiihdossa olivat Vartiainen ja Damsten parhaimpia, myös Lampelan Erkki Riikonen oli kova poika suksien päällä. Pyöräilyssä pärjäili parhaiten Jannelan Tahvo Märajälahdelta. Hän sijoittui hyvin piirin pyöräilijöiden joukossa. Muuten jo siihen aikaan oli kalpapyöräilijän asu suunnilleen samanlainen kuin nykyään, oli jo olemassa myös kilpapyöriä. Painia harrastettiin myöskin kovasti. Innossa oli siihen aikaan kovia painimiehiä, joiden vaikutuksesta Vekarankin poikiin iski tämä voimamiesten laji, seurasivat seuraottelut painissa salin täyteisine katsojajoukkoineen.

Kaikenlaisista valtiiovallan ja järjestysvallankin määräyksistä huolimatta toiminta oli vilkasta. Kaikista kokouksista ja myös kilpailuista oli tehtävä tarkat ilmoitukset vallesmannille, olihan ota. Kaikesta huolimatta urheilu edistyi, kunnes tultiin vuoteen -18, jolloin oma kansalaissotamme riehui. Tuoni korjasi satoa myöskin urheilijoiden joukosta. Olli Vartiainen kaatui heti ensimmäisessä taistelussaan. Samoin kaatuivat monet muut seuran parhaat, eräät haavoittuivat tai menettivät terveytensä. Se oli seuralle ankara isku, niin ankara ettei sen toiminta päässyt enää entiselleen nousemaan vaan riutui ja riutui aina vuoteen -23, jonka jälkeen se sulautui Sk:n urheilijoihin. Kävi nimittäin niin, että Sk:ssa ruvettiin kovasti kiinnittämään huomiota urheiluun ruumiillisen kunnon säilyttämiseksi ja kohentamiseksi ja koska Sk:ssa oli vakainaista henkilökuntaa ja väkeä runsaasti muutenkin toimitsijoiksi, katsottiin parhaaksi luopua kokonaan vapaasta urheilusta ja niin Vekara liitettiin kaikkineen vasta perustettuun Pielisjärven Sk:n Urheilijoihin.

Tältä ajalta on sanottava ennen kaikkea, että urheilun taso nousi valtavasti sekä yleisurheilussa että hiihdossa, myös ampumahiihto otettiin ohjelmaan. Pielisjärven hiihtäjät olivat kärjessä piirin alueella, tulipa eräänä vuotena piirinmestaruudet joukkue- ja viestihiihdoissa sekä henkilökohtaisessa kilpailussa. Tämän ajan hiihtomaineestamme vastasivat etupäässä kylänlahtelaiset Onni ja Olli Kiiskiset, Eino Nykänen, Jussi Muikku ja Veikko Kotilainen sekä monet muut, oli toki Lieksankin alueella hyviä hiihtomiehiä, kuten jo aikaisemmin on mainittu.

Yleisurheilussa olivat valttia olympiavoittaja Eero Lehtonen, hän oli Kevätniemen sahan palveluksessa, Pauli Törhönen ja Harri Damsten. Pesäpallo tuli myös tässä vaiheessa esiin. Jo v:sta - 20 oli pelattu ns. pitkäpalloa, mutta nyt Sk:n urheilijoina ollessa se muuttui pesäpalloksi. Tämä oli myös sellainen laji, johon löytyi harrastajia. Ja kun harrastetaan, niin myös osataan, josta syystä pesäpallojoukkue esiintyikin melkein aina piirin loppumarkkinoilla.

Siis edellä esitettyjä urheilulajeja harrastettiin, mutta joukkoon alkoivat pyrkiä myös ns. sotilaslajit. Ja kuten luonnollista olikin Sk:ssa nämä lajit vähitellen kehittyivät päälajeiksi, ja vapaat urheilulajit alkoivat jäädä taka-alalle. Ja tästä alkoikin sitten kehitys, joka vei alussa mainittuun tilanteeseen, jossa siis alettiin toivoa vapaata, urheilua päämääränään pitävää urheiluseuraa.

1930-luku

1928–1939

Seuran toiminta alkaa

Ja nyt sitten tämän melko pitkän alkuselostuksen jälkeen rupeammekin seuraamaan varsinaista juhlivan seuramme historiaa. Seuramme ensimmäinen puheenjohtaja oli Torsti Hallberg, sen aikaisen Rantalan sahan johtaja. Hän oli urheilumies tosimitoissa ja hänen johdollaan pääsikin seuramme reippaaseen alkuun. Päälajeiksi muodostuivat talvella hiihto, kesällä pesäpallo ja yleisurheilu. Tämän ajan hiihtäjistämme on mainittava Arne Kiiskinen, Olli Muttonen, Otto Gröhn ja Ville Romanainen, myöhemmin -30 luvun lopulla Oskari ja Otto Holma. Pesäpalloa pelattiin utterasti ja se olikin seuramme alkuaikoina tärkein kesäurheilumuoto, sitä harrastettiin sekä miehissä että naisissa. Aluksi eivät tulokset olleet erikoisen mainittavia, mutta myöhemmin vuosina -35 ja -36 yllettiin jo piirinmestaruuksiin saakka. Naisjoukkue nousi myös piirin kärkeen, oli se eräänä vuotena semifinaaliottelussa Suomen mestaruudesta.

Seurassa pantiin kovasti painoa nuorten urheiluun, järjestettiin nuorille kilpailuja hiihdossa, kenttäurheilussa ja murtomaalla maastojuoksua, jotka sopivat varmaan hyvin nykynuorillekin. Tältä ajalta parhaina yleisurheilijoina olisi ehkä mainittava mm. Reino Kukkonen (piirinmestari 800 m:lla), Naakka, erittäin kauniisti juokseva keskimatkojen juoksija, Yrjö Turpeinen, Marilan veljekset Lauri ja Eino. 30-luvulla vaikutti seurassamme myös jonkin aikaa nuori lahjakas korkeushyppääjä Leo Räcköläinen. Hän oli myös pesäpallojoukkueen pelaaja. 30-luvulla alkoivat myös seuraottelut Sepot-PTU-LU.

Hallbergin jälkeen oli seuramme puheenjohtajana muutaman vuoden vak. tarkastaja Heikki Matikainen, hänen jälkeensä aina vuoteen -39 saakka vuorotellen Harri Damsten ja Viktor Rotko.

Lajivalikoima kasvaa

Kun seuramme jäsenmäärä kasvoi, lisääntyi myös vaatimus uusien lajien ottamisesta ohjelmaan. Mm. v. -33 otettiin ohjelmaan paini. Harjoituspaikkana oli tuo alussa mainittu Sarkala. Tämä jo Vekaran aikuinen urheilumuoto sai innostuneen vastaanoton kuten aikaisemminkin, ja jatkossa seurasi hyvää, sillä myös tässä lajissa alkoi piirinmestaruuksia tippua seuramme jäsenille. Pisimmälle pääsivät Nevalaisen veljekset Aatu, August ja Vihtori, Valde Mauranen, Jussi Kuismin ja Leo Sorsa. Painia jatkettiin aina vuoteen -41, johon se sitten jäikin, sota oli hävittänyt seuran painimaton, eikä uuden ostoon ollut mahdollisuuksia.

Hiihtolajien rinnalle talvisiksi urheilumuodoksi oli otettu jo varhaisessa vaiheessa jääpallo. Alkuun pelailtiin sitä Nurmesta vastaan, myöhemmin uskallettiin jo kovempiinkin mittelöihin mm. Joensuussa.

Tulokset paranevat, seuralle useita piirinmestaruuksia

Seurojen toiminnoissa on huomattavissa eräänlaista nousua ja laskua aivan kuin aaltoilua, joskus toiminta on erikoisen vilkasta, saavutetaan kauniita tuloksia ja päinvastoin. Tämä pitää paikkansa myös seuramme kohdalla. Esim. vuosi -39 oli sellaisen ripeän toiminnan vuosi. Seurallamme oli hyvä harjoituspaikka painijoilla ja se näkyi tuloksissa. Hiihtäjät olivat piirin alueella huipulla, kuten seuraavat tulokset kertovat: piirinmestaruus päämatkalla 30 km:lla (Otto Holma), pitäjien välisen viestin voitto (Oskari ja Otto Holma sekä M. Eskelinen) sekä yhdistetyn kilpailun voitto (V. Suhonen). Myös jääpallolijat kunnostautuivat selviten kakkoseksi JoPS:n jälkeen piirissä. Jalkapalloa, joka oli otettu ohjelmaan pari vuotta aikaisemmin, pelattiin myös hyvällä menestyksellä. Joukkueemme selvisi toiseksi oteltaessa piirin mestaruudesta.

Tämä kaikki tapahtui -30 luvulla, työtä oli tehty sekä urheilijoiden että johdon taholla kovasti, ja seuramme oli saatu nousemaan aivan piirin kärkitiloille yleisseurana. Mutta kuitenkin parhaana saavutuksena lienee ehkä pidettävä sitä, että yhdessä Sk:n kanssa saatiin aikaan Lieksaan urheilukenttä ns. Mähkön kenttä. Siinä valui toinenkin hikipisara ennen kuin se valmistui lopultakin usean vuoden jälkeen.

No niin, oltiin siis vuodessa -39. Olimme samanlaisessa tilanteessa kuin Vekara kolmatta kymmentä vuotta takaperin. Sota oli edessä. Sota-aika meni ja kuten luonnollista toiminta oli melkoista hiljaiseloa. Eräs asia on kuitenkin mainittava. Lieksa-Pielisjärvellä solmittiin yhteistoimintasopimus SVUL:n ja TUL:n seurojen kesken kaikissa urheilulajeissa.

1940-luku

1940-luku: hiihto nousee, yleisurheilu hiipuu

Sotien jälkeen vasta v. -45 päästiin jälleen toiminnan alkuun. Hiihto oli se laji, jolla aloitettiin, jääpalloilu pääsi myöskin alkuun ja kesän tultua entiset lajit yleisurheilu ja pesäpallo. Myös nyrkkeily otettiin ohjelmaan, mutta sitä ei kuitenkaan kilpailumielessä ole harrastettu. Piirin alueella urheilijamme pärjälivät entiseen hyvään tapaan mm. naisten pesäpallojoukkue nappasi piirinmestaruuden. Tästä vuodesta alkavat myös seuramme järjestämät kansalliset sekä kesä- että talvikilpailut. Myös Pielisen Karjalan urheiluseurat alkoivat järjestää yhteisiä seura-otteluja, joihin seuramme otti myös osaa. Myöskään juhlia ei unohdettu, vaan järjestettiin suuret laskiaiskarnevaalit, palmukarnevaalit sekä suuret jääjuhlat.

Ripeästi alettiin, mutta jatko ei seurannutkaan samaan malliin, hiihto tosin sujui, samoin jääpallo, mutta yleisurheilu näyttää häipyvän kokonaan ja jalkapallo nousevan vastaavasti pinnalle, pesäpallo näyttää myös nukahtavan. Missä vika, sitä etsittiin, siitä jopa kirjoiteltiin sanomalehdissä lieksalaisten toimesta, riideltiinkin. Eripuraisuuden vallitessa seuran energinen palloilujaosto erosi seurasta muodostaen palloilun erikoisseuran paikkakunnalle (Hurtat) v. 1948. Niin häipyi palloilu seurastamme toistaiseksi. Vaikka tämän jälkeinen aika olikin seuratoiminnassa heikkoa aikaa, ainakin sisäisesti, niin urheilijamme toimivat edelleen. Hiihtäjät menestyivät edelleenkin, esim. maakuntaviestin voittaneessa joukkueessa oli useita seuramme jäseniä. Näihin aikoihin otettiin ohjelmaan harventuneiden lajien lisäksi suunnistus, johon lajiin kiinnostus heti alusta alkaen oli hyvä ja näytti myös siltä, että tässä lajissa jäsenillämme olisi mahdollisuuksia, sillä saivathan jäsenemme heti alkuvuosina siinä useita piirinmestaruuksia sekä viesti- että henkilökohtaisissa kilpailuissa. Voimistelu nousee taas esiin, järjestetään mm. piirikunnallisia kilpailuja.

1950-luku

1950-luku: Yleisurheilu ja talous paranevat

40-luku oli yleisurheilussa heikoimpia aikoja, mutta kun kymmenluku vaihtuu ts. alkaa 50-vuotisluku, muuttuu tilanne taas hyväksi, varsinkin nuorten tyttöjen saavutukset ovat ilahduttavia. Piirin tilastoissa he ovat useissa lajeissa aivan kärkitiloilla. Myös lienee tältä vuosikymmeneltä syytä mainita kaksi naishiihtäjäämme Jenny Kari ja Hanna Toivanen. He ovat tuoneet monet kerrat mm. piirin viestivoiton jonkun kolmannen tyttären myötäilemänä. Jenny Kari saavutti myös 2 kertaa Suomen B-mestaruuden, sekä useita henkilökohtaisia piirinmestaruuksia kuten Hannakin.

Yleisurheilussa on mainittava Seppo Kähkönen sekä Arno Damsten, molemmat pääsivät Suomen Urheiluliiton poikapäivillä mitaleille. Hannes Moisseinen hätyytteli kovasti 7 m:n rajaa pituudessa. Tytöistä Salli Järvisalo ylty piirinmestaruuksiin, Salme Tirronen ja Leena Tuovinen olivat niin ikään piirin kärkitiloilla. Suunnistajat hääräsivät myös kovasti, vaikkakaan ei niin hyvällä tuloksella kuin aikaisemmin, sillä piirin taso oli noussut kovasti näihin aikoihin. LU:n kansalliset yleisurheilussa ja hiihdossa jatkuivat ja osanottajiakin oli runsaasti, esim. maailmanennätysmies Mikko Hietanen osallistui usein kansallisten piikille. Seuramme järjesti myös ns. amerikkalaiskilpailut. Saimme vieraaksemme melkoisen joukon oikeita jenkkejä, joukossa useita neekereitä. Kilpailut olivat hyvät, yleisöä valtavasti. Taloudellisesti tulos kohensi kovasti muuten heikkoa talouttamme. Kun vielä muistamme, että Eeva Rouvinen oli muistanut seuraamme testamentillaan melkoisesti, ei seurallamme ollut näihin aikoihin hätäpäiviä.

Vuonna -58 täytti seuramme 30 vuotta, jonka johdosta vietimme juhlapäivää tosin siirtäen sen seuraavan vuoden alkuun.

Hiukan aikaisemmin oli seuramme saanut uuden lajin ohjelmaansa, nimittäin pesäpalloa ei huolinut mikään seura, ja niin LU:n oli otettava pesäpallo uudestaan, eikä varmaan vastenmielisesti. Seuramme on aina noudattanut ajatusta, että seura on jäseniään varten eikä päinvastoin.

1960-luku

1960

Seuramme puheenjohtajina ovat vuodesta -45 vuoteen -51 olleet Harri Damsten, Veikko Ryytänen, Veli Lumiala, O. M. Salminen, Mauri Virmakoski, Erkki Setälä sekä Martti Huuskonen sekä v:sta -52 v:een -59 Pauli Mauro. Jaakko Heikkisen johdolla aloitti seuramme -60-luvun. Ohjelmaan tuli taas lisää, nimittäin painonnosto. Seuramme Nurmijärven kyläosastossa innostui veljessarja Tapio, Matti ja Hannu Eskelinen painonnostoon ja muutaman kovan harjoitusvuoden jälkeen alkoivat piiriennätykset rapista. 60-luku alkoi muutenkin toimeliaasti, seuramme järjesti kiitettävällä tavalla hiihdon piirinmestaruuskilpailut, saaden myös osansa mestaruuksista, mm. Sylvi Kärkkäinen voitti ensimmäisen mestaruutensa. Pesäpalloilijat aloittivat kovalla touhulla. Kevään piirin maastojuoksuissa nuoret juoksijamme menestyivät hyvin, Matti Maukonen mestaruuteen saakka. Suunnistajat tekivät tarkkaa työtä selviten cupissa piirin loppuotteluun saakka. Olavi Salonen (tankki) osallistui kansallisiin juosten mainion ajan Lieksan kentällä 1500 m:llä, aika 3.47,6. Pesäpalljoukkueemme voitti maakuntasarjan selviten Suomensarjaan.

1961

Seuraavana vuotena jatkuivat entiset lajit ja entisellä voimalla. Painonnostossa Matti Eskelinen lähenei voimakkaasti kansallista kärkeä tullen valituksi maaotteluedustajaksi. Yleisurheilijamme voittivat seuraottelun LU-Sepot-VaVa sekä lisäksi useita piirinmestaruuksia.

1962

Pesäpalloilijat säilyivät Suomen itäsarjassa. Suunnistajilla oli väli vuosi. 1962 valittiin seuramme puheenjohtajaksi livari Mönkkönen. Urheilulajit olivat edelleen entiset. Painonnostossa Matti Eskelisen tie ylöspäin jatkui. Hänen armoillaan olivat jo Pohjoismaiset ennätykset. Hiihdossa Timo Haimakainen saavutti piirinmestaruuden. Pertti Vuorinen oli paras piirissä vauhdittomissa hypyissä. Järjestimme yleisurheilun piirinmestaruuskilpailun, joista saimme 2 mestaruutta, Arvo Saarelainen keihäessä ja Matti Kilpeläinen moukarissa. Järjestimme myös piiriottelun Pohjois-Karjala-Kainuu, jonka oma piirimme voitti selvästi. Sade kiusasi molempia arvokilpailuja.

1963

1963 jatkui samaan tapaan: viestisuunnistuksen piirinmestaruus yleisessä eli MI – sarjassa. Yleisurheilun viestikisoissa 16–17 v. pojat saavuttivat mestaruuden. Pesäpalloilijat maakuntasarjan kärjessä. Kansalliset kilpailut jatkuivat entiseen tapaan, yleisurheilun kansallisissa oli mukana myös maaottelumies Kauko Harlos (moukari). Suunnistuksen henkilökohtaisia piirinmestaruuksia tuli myös. Tapani Eskelinen toi painonnostossa Suomen B-mestaruuden. Seuramme nousi yleisurheilussa I-luokkaan.

1964–67

Tähän aikaan kun seurassamme tuntui olevan voimakas yhteenkuuluvaisuuden henki, alkoi esiintyä vaatimus eri urheilulajien keskittämisestä. Aikaisemmin ymmärrettiin keskittämisellä ennen kaikkea sitä, että voimakas keskusseura hoitaisi parhaiten tämän asian (esimerkkejä on), mutta toisin kävi. Saatiin taas yksi seura lisää kilpailemaan yleisön suosiosta: Hiihtourheilu sai oman erikoisseuransa (Pielisen Hs). Niin sitten jatkettiin seurassamme ilman hiihtoa. Yleisurheilu jatkui edelleen voimakkaana, seuramme on ollut vuoteen -67 saakka 1 lk:ssa yleisurheilussa. Suunnistuksessa seura nousi valioluokkaan. Ehkä suurimpana tekijänä tähän iloiseen tapaukseen on pidettävä sitä, että saimme jäseneksemme Veijo Tahvanaisen, hänhän oli eräs Suomen parhaista suunnistajista. Hän ei ollut ainoastaan kilpailija, hän oli myös seuratoimintamies, ja hänen jättämänsä esimerkki on varmaankin innostava suunnistajiamme nyt ja tulevaisuudessa hyviin suorituksiin.

Pesäpallossa joukkueemme on maakuntasarjassa. Uutena lajina astuu kuvaan lentopallo. Seuramme läksi mukaan, pelaten Suomen perussarjassa.

1968

Tällainen oli tilanne seurassamme 40-vuotisjuhlan kynnyksellä. Paljon oli seuramme ohjelma muuttunut entisistä, mutta jotakin oli kuitenkin jäljellä, joten työtä kyllä riittää edelleenkin.

Seuramme 40-vuotisjuhlaa vietettiin 31. 3. Peltolan koululla. Väkeä oli runsaasti ja juhlan tuntu oli korkealla. Onnitteluja satoi runsaasti. Palkitsemisia paljon, juhla oli todellakin aitoa. Vaikka olikin juhlavuosi, ei seurassamme unohdettu urheiluakaan. Pesäpallotila jatkui maakuntasarjatasolla. Suunnistus järjesti kansalliset Kolilla, väkeä lähes 200. Yleisurheilussa voitettiin kolme piirinmestaruutta. Näin jatkui toiminta edelleen. Talouden tukemiseksi otettiin ohjelmaan bingo.

1969

Seuraava vuosi (1969) antoi puheenjohtajaksi Veikko Kääriäisen. Hänen johdolla seuramme toimi entiseen tapaan. Suunnistajilla oli kansalliset. Pesäpallotilijat jatkoivat maakuntasarjassa, yleisurheilijat saavuttivat hyviä tuloksia. Arvo Saarelainen keihästi ennätöksensä 71,48.

Seuramme suuryritys, huvilavan rakentaminen aloitettiin ja sen toivottiin valmistuvan hyvissä ajoin seuraavaksi huvikaudeksi.

1970-luku

1970

Seuraava vuosi kuluikin sitten pitkälle uurastettaessa huvilavan rakentamispuuhiissa. Iivari Mönkkönen valittiin uudestaan puheenjohtajaksi. Samat urheilulajit jatkuivat, pesäpallo maakuntasarjassa. Hannu Rossinen voitti piirinmestaruuden maastajuoksussa, Kalevi Tikka ja Hannu Tolvanen yleisurheilussa. Lisäksi nuoret saavuttivat useita piirinmestaruuksia. Suunnistajat eivät olleet pekkaa pahempia mitalien hankinnassa.

1971

Mieliinpainuvin tapaus vuodelta -71 lienee ollut maakuntaviesti Lieksassa, jossa palkintojärjestys oli: Kataja, Kitee ja LU. Kalevi Tikka piirin maastomestari. Nuorillemme suunnistuksen viestimestaruus. Pesäpalloilijat edelleen maakuntasarjassa.

1972

Kuten jo aikaisemmin on tullut sanottua, tapahtuu seuran toiminnoissa nousua ja laskua, aaltoilua. Niinpä nytkin. Pesäpallon taso heikkenee, joukkueemme joutui hakemaan vauhtia piirisarjasta. Suunnistus ja yleisurheilu jatkavat entiseen tyyliin, kosolti piirinmestaruuksia ja muitakin hyviä sijoituksia. Nuorisourheiluun kiinnitetään yhä enemmän huomiota, muotiin tulevat ns. ikäkausikilpailut, joilla hoidetaan jälkikasvua. Tästä porukasta nousi esiin suuri tulevaisuuden lupaus, Jussi Nykänen. Hän sijoittui poikien B-sarjassa hopealle Suomen nuorten mestaruuskisoissa. Odotimme hänestä paljon, toisin kävi. Näihin aikoihin (1972) alkoi naisten lentopalloilu seurassamme nousta tasaisesti ja varmasti.

1973

V. 1973 alkoi komeasti, toinen sija maakuntajuoksussa, piirin maastajuoksussa mestaruuksia roppakaupalla. Sama tahti jatkui myös kentällä. Vuosi oli Kalevi Tikan. Hän sijoittui SM-maastajuoksussa 10.000 m:lla kuudenneksi. Piiriennätykset 3.000–10.000 m:llä paranivat roimasti hänen toimestaan. Hyvänä aisaparina oli Antero Vornanen. Seuramme järjestämässä yleisurheilukilpailuissa (kans.) oli mukana myös Hannu Siitonen ja Jorma Kinnunen, yleisöä harvinaisen runsaasti, n. 600–700 henkeä.

1974

Seuraava vuosi alkoi yhtä komeasti. Maastajuoksumestaruuksia Tikalle, radalla samoin ja myös Vornaselle. Pesäpalloilijat pelailivat piirisarjassa. Lentopallo jatkoi nousuaan. Jussi Nykänen korjaili myös ennätyksiä. Suunnistajat jatkoivat entiseen tapaan.

1975

1975 alkoi sillä, että puheenjohtajaksi valittiin Reino Kääriäinen. Trio Vornanen – Tikka – Uljonen voittivat pm:t maastossa. Lentopallotytöt saavuttivat vihdoin pm-mestaruuden. Radalla jatkui Tikan ja Vornasen tahti. Suunnistajille myös mestaruuksia. Lentopallotytöt jatkoivat hyviä suorituksiaan nousten II-sarjaan. Yleisurheilu ja suunnistus jatkuivat samaan tapaan, pesäpallo nukahtamista vailla ja uutena toimintamuotona ohjelmassa uinti.

1976–78

Näin jatkui toiminta vaihtelevasti. Ikäkausipurheilu hiljeni ja alkoi taas voimakkaana pienen tauon jälkeen. Suunnistajat katsoivat, etteivät he saa tarpeeksi huomiota jaostona, ja erosivat erikoisseuraksi (Lieksan Rasti). Toivotaan paljon onnea matkaan.

Näin olemme taas taivaltaneet kymmenvuotiskauden. Tähän kauteen sisältyy paljon iloa ja menestystä, joskin murheitakin on ollut, mutta missään tapauksessa ei ole syytä olla allapäin. Sillä se työ, jota olemme tehneet, on tullut nuorisomme hyväksi, sen varmaan kaikki tunnustanevat.

Lokakuulla -78 IM

Iivari Mönkkönen

LU:n 50-vuotisjuhlassa 10.12.1978

1980-luku

Ilkka Pajamo

1978–1979

60-vuotiaan Lieksan Urheilijoiden (LU) viime kymmenvuotistaival on urheilutoiminnaltaan kulkenut pääosin tuttuja polkuja pitkin. LU on edelleen yleisseura, jonka päätoimintamuotoina ovat yleisurheilu, lento- ja pesäpallo, uinti ja monipuolinen kuntoliikunta. Monet uudet eri lieksalaisseurojen kanssa yhteiset liikuntatapahtumat, Lieksan kaupungin uuden ja ajanmukaisen keskusurheilukentän valmistuminen Urheilupuistoon sekä jaostojen toiminta- ja talousvastuun tarkentaminen ovat selvästi piristäneet seuramme toimintaa ja tuoneet uusia jäseniä mukaan seuratyöhön.

Seuramme 50-vuotisjuhla pidettiin 10.12.1978 Kuhmonkadun koulussa. Uusi vuosikymmen aloitettiin Reino Rytiniemen johdolla. Lentopallo oli noihin aikoihin seuran näkyvin urheilumuoto. Naisjoukkueemme sijoittui useana vuonna II-sarjassa hopealle saavuttaen SVUL:n Pohjois-Karjalan piirinmestaruudenkin kolmena vuonna peräkkäin. Valitettavasti lähes kaikkien edustusjoukkueen pelaajien paikkakunnalta poismuutto aiheutti sarjapaikasta luopumisen. Samaa tasoa ei enää olekaan saavutettu.

1980

Kuvassa lippu Ira Kinnusella Helsingin suurkisoissa 1990

Vuonna 1980 putkahti seuraan uusi jaosto, koripallojaosto. Innokkaan pelaajavalmentajansa Tero Hakkaraisen johdolla miesjoukkue harjoitteli viisi kertaa viikossa, pelasi kaksi kautta maakuntasarjassa ja yksikäs varsinainen kilpailutoiminta sammui Teron lähdettyä läänin pääkaupunkiin. Saman vuoden kesäkuun 2. päivä on merkkipäivä seuramme historiassa. Saimme oman sinivalkoisen lipun, jonka seuran naisjaosto hankki ja lahjoitti.

SVUL:n P-K:n piirin pj. Eino Kiiski suoritti lipun juhlallisen vihkimisen.

Muutama viikko myöhemmin uusi lippu hulmusi ensi kerran edustustehtävässä SVUL-80-juhluvuoden päätapahtumassa Tampereen suurkisoissa.

1981

Seuran oma lehti, LU-LEHTI, ilmestyi ensimmäisen kerran v. 1981 8-sivuisena. Tämä kaksi kertaa vuodessa ilmestyvä seuralehtemme on tärkeä yhdyside seuraväen kesken, tärkeä toimintamuotojemme esittelijä ja tiedotuskanava lieksalaiselle urheiluväelle. Samalla se vankistaa

seuran taloutta. Reino Rytiniemi pitkäaikaisena päätoimittajana ja Heino Muikku väsymättömänä ilmoitusten kerääjänä ansaitsevat vilpittömän kiitoksen panoksestaan lehtemme hyväksi.

Maaliskuussa seuramme järjesti yhdessä Lieksan Hiihtoseuran kanssa I LIEKSA HIIHTÄÄ - viestitapahtuman, joka sai 24 joukkuetta mukaan leppoisaan puulaakihenkiseen kisaan (Kuva).

Urheilupuistosta on viime vuosina siirrytty Pärnän

vaihtelevammille laduille suosion pysyessä edelleen ilahduttavana. Kesäkuun alkupuolella yleisurheilujaosto järjesti kansalliset kilpailut seitsemän vuoden tauon jälkeen. Perinteisen "Lieksan piikin" voitti oman seuran Erkki Hara.

1982

BRAHEAN KUNTOTUNTI oli kevään 1982 uusi yhdessä Lieksan Visan kanssa järjestetty kunto- ja kilpajuoksutapahtuma, jonka lähtö- ja maalipaikka oli ev.lut. kirkon edustalla, maineikkaan vanhan Brahea -kaupungin maaperällä (kuva). Tämä 18 km:n ja 9 km:n lenkit sisältänyt juoksutempaus ehdittiin järjestää viitenä vuonna peräkkäin toukokuussa, mutta kehittämistä tarvittiin, ja niinpä viime kesänä I LIEKSA-juoksu korvasi sen.

Tämä Mähkön kentän maisemissa juostu

kuntotapahtuma kokosi n. 70 osanottajaa. Miesten ja naisten kilpasarjoissa oman seuramme juoksijat Harri Jokinen ja Rauni Hietanen toivat voiton kotiin.

LieHS:n aloitteesta olimme mukana perustamassa LUK-kouluja, jotka ovat tarjonneet monipuolista liikuntaa ja kivoja kavereita.

1983

Sunnuntaina 27.3.1983 sivakoi urhea joukko hiihdon ystäviä ensimmäisen Bomba-Brahea -hiihdon Nurmeksesta Bomba-talon rannasta Lieksan kauppaoppilaitoksen nurkalle. Tällä ns. koevaelluksella mukana ollut seuramme puheenjohtaja Seppo Lahdenkauppi innostui kokemuksistaan niin, ettei ole kertaakaan jäänyt pois myöhemmin hiihdetyistä varsinaisista B-B-hiihdoista. Olemme olleet koko ajan mukana hiihdon järjestelytehtävissä muiden lieksalaisseurojen kanssa.

1984

Vuoden 1984 toukokuussa seuramme toteutti ensimmäisen KUNNIAKIERROS- juoksutapahtuman, jossa monella seuramme jäsenellä oli yllään seuramme uusi verryttelypuku. Lähes 30 juoksijaa taivalsi tunnin ajan Mähkön kentän juoksurataa keräten juoksullaan yli 6000 mk urheilutyöhön (kuva). Mainittakoon, että viime keväänä juoksijoita oli yli 40 ja rahaakin kertyi yli kaksinkertaisesti ensimmäiseen juoksuun

verrattuna. Väinö Kärki ja Matti Utriainen saavuttivat mitalisijat veteraanien SM-kisoissa yli 50 v. sarjassa, jälkimmäinen myös vastaavissa Pohjoismaiden maastajuoksumestaruuskilpailuissa. Vuonisjärvelle perustettiin oma kyläseura, joka samalla on seuramme valiokunta. Seuran, joka jäsenilleen on järjestänyt monipuolista kuntoliikuntaa, puheenjohtajana on koko toiminta-ajan ollut Veijo Ikonen.

1985

9.6.1985 vihittiin uusi keskuskenttä juhlatin menoin lieksalaisten liikuntaihmisten käyttöön (Kuva kentältä 1990-luvun lopulta).

Vihkiäiskilpailujen, jotka järjestimme yhdessä Visan kanssa, "päätähtenä" oli maaottelumies Petri Keskitalo, joka voitti pituushypyn.

Nykyaikainen, hyvät suorituspaikat käsittävä kenttä on mahdollistanut kansallisten ja piirinmestaruuskilpailujen järjestämisen lieksalaisvoimin. Yleisurheilutoiminnan

piristyminen ja lasten sekä nuorten innokas osallistuminen kilpailu- ja valmennustoimintaan on paras palkinto niille, jotka ovat työskennelleet kentän aikaansaamiseksi.

1986–1987

Seuraavana vuonna myytiin useiden tihutöiden kohteeksi joutunut, aikoinaan seuran taloutta tukemaan rakennettu, myöhemmin lavakuolemaepidemian takia taakaksi tullut Koskikallion tanssilava. Saavan kalliolla lenkkeilevät lavan puuhamiehet Hassisen Veikko, Kärjen Unto ja Martti sekä kymmenet muut nais- ja miesjäsenemme näkevät tänään vain pystyssä töröttäviä betonipilareita ja kaatumaisillaan lenksottavaa lauta-aitaa. Saman vuoden iloisimman yllätyksen tuotti uimarityttö Anne Lackman voittaessaan kultaa niin halli- kuin kesäuinneissa T-17 100 m selkäuinnissa. Anne on ollut seuran parhain urheilija viime vuosina.

Yli 500-jäsenen seuramme toimihenkilöt, valmentajat ja urheilijat ovat tehneet arvokasta työtä paikkakuntamme urheilun hyväksi. Tulevien vuosien tavoitteena ovat seuramme valitsemien urheilumuotojen tason nostaminen ja harrastajajoukon kasvattaminen, myönteisen seurahengen lisääminen sekä jäsenistön aktivoiminen toimimaan ja osallistumaan seuratyöhön ohjaajina, valmentajina, kilpailijoina, kuntoilijoina ja tukijoina.

Juhlavuoden johtokunta:

pj. Seppo Lahdenkauppi

vpj. Seppo Tuhkanen

siht. Seppo Naumanen

Pentti Karttunen

Jorma Kinnunen

Lea Korpinen

Tuomo Lackman

Erkki Mustonen

Heino Muikku

Seuran puheenjohtajat:

1978–80 Reino Rytiniemi

1981–85 Seppo Lahdenkauppi

1986–87 Juhani Rynnänen

Seuran sihteerit:

1978–79 Eino Halinen

1980–81 Eeva Härkönen

1982 Maija Parkkonen

1983–84 Anni Muikku

1985 Juhani Rynnänen

1986–87 Pentti Karttunen

Yleisurheilu

Yleisurheilu on ollut viime vuosina seuran aktiivisin, näkyvin ja toimivin urheilumuoto. 1980-luvun alkuvuosista toiminta on virkistynyt ja palkkioksi seuran urheilijat ovat saavuttaneet menestystä niin valtakunnallisella kuin piiritasolla.

Ikäkausipurheilussa piirinmestaruusmitaleita on saavutettu joka vuosi aina 1970-luvun lopusta lähtien. Näitä "mitalisteja" ovat olleet mm.

Seppo Muikku (kuvassa keskellä), Ari Lahdenkauppi, Kari Hara, Harri Kääriäinen, Eeri Mäki, Katja Rätty, Taina Korell, Visa Kutvonen, Minna Nättiaho, Tiina Kähkönen ja viime vuosien lupauksina mm. Päivät Härkönen ja Toivanen (kuvassa vasemmalla), Kaija Piirainen (kuvassa oikealla), Teija ja Tuija Mainela, Eija Hyvönen, Minna Naumanen, Pirkko Kortelainen, Liisa Makkonen ja Jukka Ojala.

Kimmo Heikkinen juoksi piirin nuorten maastojuoksumestariksi v. 1981 kuuluen myöhempinäkin vuosina piirin kärkijoukkoon. Nuorten seuraotteluja LU-EKP on kamppailtu niin Enon sisähallissa kuin kotikentällä.

Vuodesta 1985 lähtien on käyty nuorten seuraottelu LU-Sepot-Jänne, jonka LU on voittanut joka kerta (kuva). Saavan hölkkä on vuosittain kerännyt vaihtelevan joukon juoksijoita testaamaan kuntoaan.

Väinö Kärjen ja Matti Utraisen henkilökohtaisten veteraanien SM-mitalien lisäksi he yhdessä Kaino Turusen kanssa saavuttivat SM-pronssimitalin veteraanien SM-maastojuoksujen yli 45 v. 10 km:n joukkuekilvassa v. 1986. Viime kesänä Pertti Taipale (kuvassa) menestyi veteraaneista parhaiten SM-kilpailuissa ja saavutti kolme hopeamitalia. Matti Härkönen voitti Joensuussa Sydänmaratonin ja juoksi muitakin hyviä maratonkilpailuja. Hyvä menestys piirin kisoissa on nostanut seuramme piirin parhaimpien yu-seurojen joukkoon. Heino Muikku innokkaana ja ahkerana jaoston puuhamiehenä on jaksanut uskoa yleisurheilun eteenpäinmenoon.

Jaoston puheenjohtajat:

1978–81 Reino Kääriäinen

1982–87 Heino Muikku

Lentopallo

Vuosina 1978–81 naisjoukkue pelasi menestyksellisesti II- sarjassa kamppaillen sarjavoitosta. Joukkueen pelaajista Päivi Muikku ja Anna-Liisa Pyykkö kuuluivat jopa maajoukkuevalmennusrenkaaseen. Vuonna 1981 seuramme luopui sarjapaikasta pelaajavaikeuksien takia, pelaili III-sarjassa voittaen sen, mutta sarjanousun asemasta luopui uudelleen eikä naisjoukkuetta sen jälkeen olekaan nähty sarjaotteluissa mukana. Toiminta on keskittynyt lähinnä tyttöjoukkueiden valmentamiseen, myös sarjoihin on osallistuttu. Viikoittaisen kuntolentopallon lisäksi miehet pelasivat V-sarjassa 1981–85. Viimemainitusta vuodesta lähtien jaosto on osallistunut PIHAKISA-sarjan paikallisiin järjestelyihin yhdessä Visan kanssa.

Jaoston puheenjohtajat:

1978–79 Leena Korhonen

1980–82 Manne Räsänen

1983–84 Kari Martikainen

1985–86 Matti Parkkonen

1987 Eero Muikku

Pesäpallo

Monista yrityksistä huolimatta pesäpallotoiminta varsinkaan poikien ja miesten osalta ei ole edistynyt. Puulaakisarja on pyörinyt useana kesänä. viime kesänä peräti kymmenen joukkuetta oli mukana (Kuvassa seurakunnan puulaakijoukkue v.1987). Tytöt ovat jaksaneet tunnollisesti käydä harjoituksissa. Niinpä tyttöjoukkueita on ollut piirin sarjoissa mukana useana vuonna ja naisjoukkue on pelannut maakuntasarjatasolla

parina viime vuonna kokemusta hankkimassa. Eero Ikonen alkuun panemana ja johdolla ovat käynnistyneet PESISKOULUT. Viime kesänä Mähkön kentällä pelattu naisten pm-loppuottelu ViU-IIU kokosi lähes 300 katsojaa. joista monet haikeina muistelivat 1960-luvun jopa suurempia Suomisarjan katsojamääriä. Valtakunnallisen Lipunkantaja-tunnustuspalkinnon ovat saaneet Ilkka Pajamo, Eero Ikonen, Yrjö Laaksonen ja nyt juhlavuoden alkajaisiksi Kaija Piirainen.

Jaoston puheenjohtajat:

1978–82 Ilkka Pajamo

1983 Eero Ikonen

1984–87 Seppo Tuhkanen

Uinti

Vähäisestä kilpauimarijoukosta huolimatta seuramme uimarit ovat tuoneet runsaasti mainetta hienoilla saavutuksillaan. Kirkkain tähti on Anne Lackman, seuramme parhaana urheilijana palkittu uimarineiton. Annen ensimmäiset kultaiset mitalit ovat v:lta 1982 KLL:n P-K:n piirin uintimestaruuskilpailuista. 1985 käteen ojennettiin pronssimitali nuorten SM-uintien 100 m su:ssa. Vuodet 1986–87 toivat hänelle useita SM-mitaleja selkäuintilajeissa. Nuorempi sisko Sanna saavutti ensimmäisen SM-mitalin 1985 Siniviittauintien finaalissa 100 m su:ssa myöskin. Lackmannin sisarusten lisäksi menestyksekkäitä uimareita ovat olleet Suvi Korhonen, Ulla Simanainen, Heikki ja Timo Riikonen sekä Matti Immonen. Valmentaja Antti Hämäläinen on työskennellyt määrätietoisesti, pyyteettömästi ja tehokkaasti näiden uimareidensa parissa. Tulokset ovat todella olleet kiitettävät. (Kuvassa Anne Lackman sekä Kati, Timo ja Heikki Riikonen)

Jaoston puheenjohtajat:

1978 Merja Kärkkäinen

1979 Eeva-Maija Mitronen

1980–81 Matti Kutvonen

1982 Jaana Reimasto

1983–85 Kaisu Heikkinen

1986–87 Tuomo Lackman

Raittius- ja nuorisajaosto

Raittius- ja nuorisajaosto on järjestänyt seurailtoja ja virkistysretkiä, joissa filmein ja tietokilpailuin on tuotu esiin terveiden ja raittiiden elämäntapojen merkitys nuoren urheilijan elämässä. Jaoston puheenjohtajana koko kymmenvuotisjakson on ollut Juhani Ryytänen.

Nais- /Tukijaosto

Nais-/Tukijaosto on vuosien varrella kiitettävästi huolehtinut kilpailujen ravintolajärjestelyistä, hankkinut mitä erilaisiin tempauksiin ja talkootoimin varoja kilpailutoimintaa varten sekä hankkinut ahkeralla toiminnallaan seuramme lipun.

Lieksassa tammikuussa 1988

Ilkka Pajamo

1990-luku

Seppo Lahdenkauppi

1988

60-vuotisjuhliain LU vietti näyttävästi helmikuussa 1988. Nuorilla oli oma disconsa, aikuisjäsenet ja seuran merkittävimmät tukijat kokoontuivat juhlaillallisilla Hotelli Kaatrahovissa. Pääjuhla pidettiin 14.2. Brahe-salissa. Ansiomitaleja, -merkkejä ja -levykeitä jaettiin lähes 50 kappaletta (kuva). Sähkein ja erilaisten lahjoitusten myötä seuraa onnitteli 50 yhteisöä ja yksityistä sekä Karjalainen että Lieksan lehti kirjoittivat laajasti LU:n urheilutoiminnasta ja juhlista.

Vuoden kuluessa seuraamme ja sen jäseniä muistettiin seuraavin huomionosoituksin: SUL palkitsi LU:n PK:n piirin ainoana seurana 1000 mk:n stipendillä eteenpäinmenon ansiosta nuorten ikäluokkien yleisurheilussa. Myös Heino Muikku sai SUL:n stipendin, joka julkistettiin Kalevan Kisoissa (Heino kuvassa). Hän sai lisäksi piirin yleisurheilujaoston myöntämän seuratoimitsijan palkinnon. Piirin johtokunta nimesi Jorma Kinnusen

vuoden nuorisovetäjäksi. Lieksan kaupungin nuorisolautakunta valitsi Ira Kinnusen (Jorman tytär) esimerkilliseksi nuoreksi.

Seura-avustusta LU sai Lieksan kaupungilta 27 000 mk. Ohjauspalkkiot ja muut avustukset mukaan lukien tuki oli 40 000 mk. Sepot hallitsivat LU:ssa: puheenjohtajana Seppo Lahdenkauppi, sihteerinä Seppo Naumanen, varapuheenjohtajana Seppo Tuhkanen sekä juoksijoina Sepot Härkönen, Eronen ja Muikku.

NUORI SUOMI – kampanja ja SUURKISA 1990 – projekti käynnistyivät. LU ja LieHS saivat uuden sini-valko-keltaisen verryttelypuvun.

1989

Apulaiskaupunginjohtaja Aulis Korpelaisen myötävaikutuksella Kuhmonkadun koululle saatiin 70 m:n juoksumatto (kuva). Ohjattuja harjoitustilaisuuksia oli runsaasti ja osallistujia niihin kirjattiin 13 966, vuoden lopussa seurassa oli 597 jäsentä.

Lieksan liikuntatoimenjohtaja vaati poliisitutkintaa kahden LU:n seuratoimitsijan ajettua ja parkkeerattua autonsa urheilukentän viereiselle nurmikolle. Kuulustelujen jälkeen asia raukesi.

Liikuntatoimenjohtaja ei esittänyt rangaistusvaatimusta eikä Lieksan kaupunki korvausvaatimusta. Myöhemmin alueelle tehtiin pysäköintialue kahdelle autolle. Toukokuisista tapahtumista kirjoitti ilmaislehti Lieksalainen erittäin värikkäästi elokuun numeroissa.

1990

SVUL:n SUURKISAT Helsingissä kokosivat LU:sta 78 osanottajaa Reino Rytiniemen (kuvassa oikealla) johdolla.

Johtokunta haki muutosta vapaa-ajanlautakunnan päätökseen seura-avustusten jaosta.

Kaupunginhallitus ei muutosesitystä hyväksynyt, mutta totesi päätöksessään, että jatkossa on kiinnitettävä enemmän huomiota seurojen toimintaan avustuksista päätettäessä. Seuran

tilinpäätös oli tappiollinen yli 15 000 markkaa.

SM-mitalistien juhla pidettiin ensimmäistä kertaa Lieksassa. Järjestelyistä vastasivat SVUL:n Pohjois-Karjalan piiri sekä LieHS, Naisvoimistelijat ja LU. Juhlassa palkittiin mm. Anne Lackman ja hänen valmentajansa Antti Hämäläinen. (kuvassa juhlassa palkitut keihäänheiton Euroopan Mestari Päivi Alafrantti, Maailman Mestari Seppo Rätty, sekä valmentajansa Eino Maksimainen vas.)

Valtakunnalliseksi laturetkeksi suunniteltu kahdeksas Bomba-Brahea – hiihto jouduttiin perumaan, koska latua ei voitu avata lumen vähäisyyden vuoksi. LIEKSA HIIHTÄÄ – puulaakiviesti yhdessä LieHS:n kanssa järjestettiin 10:nneen ja samalla viimeisen kerran.

1991

Huoltoasemayrittäjä Tapio Kekäläinen aloitti toimintansa LU:n puheenjohtajana, sihteerinä aloitti Lauri Partanen ja taloudenhoitajana Seppo Tuhkanen. LU-lehden vastaavaksi toimittajaksi ryhtyi Seppo Lahdenkauppi. Reino Rytiniemi toimitti vuosien 1981 – 1990 aikana 20 lehteä.

BB-hiihto järjestettiin viimeisen kerran (Kuvassa moninkertainen voittaja Antti Varis). Ruotsi-Suomi – maaottelumatkalle Tukholmaan osallistui 23 henkeä

Ira Kinnunen valittiin seuran puheenjohtajaksi vuodeksi 1992. Nuoren naisen (19 v) valinta kiinnosti sanomalehtiä, jotka julkaisivat laajoja artikkeleita Irasta.

1992

Lieksassa järjestetyn 450 osallistujan piirileirin johtajana toimi Ira Kinnunen. LU:laisia osallistui 35 henkilöä. LU sai soutujaoston. Jorma Kinnusen johtamat kirkkovenesoutajat menestyivät erinomaisesti saavuttaen mm. kaksi SM – hopeaa.

Urheilukentän kuuluttamorakennus kuohutti valtuuston äänestämään ja hylkäämään hankkeen. Seuraavassa istunnossa rakentamislupa myönnettiin äänin 36-5. (kuvassa kuuluttajat työpaikallaan)

Lieksa-Pielisjärvi – seura nimesi uusia Pielisen taitajia, joista kolme LU:laista: Jaakko Heikkinen (pj. 60-luvulla), Heino Muikku ja Ilkka Pajamo. Lieksa-päivän juhlassa Seppo Lahdenkauppi esitelmöi lieksalaisen urheilun saavutuksista. Kaija Piirainen valittiin puheenjohtajaksi vuodeksi 1993

1993

Heino Muikun valinta marraskuussa LU:n seuraavaksi puheenjohtajaksi äänestyksen jälkeen ei kaikkia miellyttänyt, niinpä uimarit ja Sulkavalla SM-kultaa voittaneet soutajat erosivat joulukuussa LU:sta (kuva). Muikku toimi puheenjohtajana kolme vuotta (1994–1996). Pentti Karttunen otti vastuulleen LU-lehden toimittamisen.

1994

LU järjesti historiansa ensimmäiset SM-kilpailut, yleisten ja nuorten sarjojen maantiejuoksun (Miesten voittaja Visa Orttenvuori kuvassa kolmantena). LU:n vastavalmistuneita seinäreliefejä luovutettiin viidelle yhteistyökumppanille: Suomen urheiluliitolle, Lieksan kaupungille, Yleisurheilun kuvalehdelle, Karjalaiselle ja Lieksan Lehdelle.

1996

LU sai joulukuussa uudet säännöt. Seppo Lahdenkauppi valittiin puheenjohtajaksi. Johtokuntaa valittiin lisäksi kolme uutta jäsentä.

1997

Johtokunnan työ käynnistyi kolmen hiljaiselovuoden jälkeen, ja seuran sääntöjä aletaan taas noudattaa. Pentti Karttunen valitaan puheenjohtajaksi vuodeksi 1998. Seurassa on 320 jäsentä.

LENTOPALLO

1988

Lentopallojaostoa johti Pentti Mainela. Naiset ja miehet pelasivat kuntolentopalloa. C-tyttöjen joukkuetta ohjasi Jari Jolkkonen. SM-sarjan alkuturnauksessa joukkue saavutti toisen tilan Outokummun jälkeen.

1989–1990

Matti Parkkonen johti jaostoa. C-tytöt saivat pm-hopeaa.

1991

Naisten 35-joukkue sijoittui SM – alkusarjassa kolmanneksi.

1992 – 93

Jaostoa johti Anni Muikku. N-35-joukkue sijoittui SM – alkusarjassa toiseksi. Kuntolentopalloilu oli edelleen hyvin suosittua.

1994

Kuntonaiset voittivat puulaakimestaruuden häviämättä ainoatakaan erää. B-tytöt sijoituivat kolmanneksi. Eeva Härkönen valmensi tyttöjä ja johti jaostoa vuoden 1996 loppuun.

1995 – 97

Kuntonaiset voittivat puulaakimestaruudet peräkkäisinä vuosina. N-35 -sarjassa naiset sijoittuvat kolmanneksi talvella 1997 SM – sarjan alkuturnauksessa Kangaslamilla. Tyttöjen lentopallotoiminta hiipuu.

PESÄPALLO

1988

Jaostoa johti Seppo Tuhkanen.

Pesäpallon lipunkantajaksi Lieksassa valittiin Kaija Piirainen (kuva). Naisjoukkue pelasi maakuntasarjan itälohkossa.

1989

Jaostoa johti Ilkka Pajamo. Pesiskouluun osallistui lähes 50 tyttöä ja poikaa. Kahdeksan joukkueen puulaakisarjan voitti Enso. Naisjoukkue pelasi itälohkossa (kuva).

1990

Puulaaki – Cupin voitti Raja. Pesäpallon lipunkantajaksi nimettiin Minna Turunen.

1991

Jaostoa johti Minna Turunen. Pesiskouluun osallistui 30 lasta. Puulaakisarjan voitti Metsähallitus.

1992 – 93

Pesiskoulussa oli lähes 50 lasta. Sarjapeleissä ei menestytty. E – tyttöjen ja E – poikien mukanaolo loi uskoa pesäpallon tulevaisuuteen.

1994 – 97

Kirsi Rokkonen alkaa ottaa vastuuta valmennuksesta. Innokkaita poikia ja tyttöjä on runsaasti. Kesällä 1995 piirin pesisleiri järjestettiin Lieksassa. 1996 Unto Rokkosen perhe nimettiin piirin ansiotuneimmaksi pesäpalloperheeksi. Kirsi Rokkonen sai pienoispesäpallomailan tunnustuksena ansiokkaasta ohjaustoiminnasta. Kesällä 1997 aloitetaan yhteistyö ja -pelaaminen Nurmeksen Seppojen kanssa. Puulaakiin ei enää ilmoiteta joukkueita.

UINTI

1988

Jaostoa johti Tuomo Lackman. Uimarit kilpailivat mm. Kajaanissa, Savonlinnassa, Kiteellä, Joensuussa ja Kuopiossa. Anne Lackman piti ”välivuoden” yo – kirjoitusten vuoksi. SM-uinneissa Anne sijoittui 5:nneksi 100 m:n selkäuinnissa.

1989

Jaostoa johti Seppo Tuhkanen. Annen kehitys selkäuimarina jatkui. Kahden vuoden takainen pronssi kirkastui hopeaksi 100 m:llä. Kesäkisoista Anne saalisti kaksi hopeaa ja pronssin. Menestys nosti Annen maaottelu-uimariksi ja Pohjois – Karjalan parhaaksi naisurheilijaksi. Myös Matti Immonen, Ulla Simanainen sekä Tuhkasen veljekset Sami ja Tero alkoivat menestyä kansallisissa kilpailuissa. (kuvassa uimareiden valmentaja Antti Hämäläinen)

1990

Anne Lackman sai Lieksan Lehden urheilumitalin edellisen vuoden ansioista. Göteborgin MM-Cupissa Anne ui 50 m:n selkäuinnin SE:n 31,59. Kaikkiaan Anne ui kolme Suomen mestaruutta vuoden aikana.

1991

Annen menestys selkäuimarina jatkui. Kolme Suomen mestaruutta ja yksi pronssimitali todistivat kehityksen jatkuvan. Matti Immonen saavutti SM-pronssin 1 500 m:llä M-18 – sarjassa.

1992

Uimareiden menestyksellisin vuosi. Anne ui Barcelonan olympiakisoissa ainoana suomalaisena naisuimarina uuden SE:n ja erävoiton. Hänen aikansa 100 m:n selkäuinnissa 1.06,48 oikeutti 39. sijaan 45 uimarin joukossa.

1993

Satu-Maaria Kirjavainen nousi seuran ykkösuimariksi Annen lopetettua. Kevään 1994 uinneissa uimarit edustivat vielä LU:ta, mutta siirtyivät sitten Lieksan Loiskeen uimareiksi.

YLEISURHEILU

1988

Jaostoa johti Heino Muikku. Matti Härkönen voitti maastojuoksun yleisen sarjan piirinmestaruuden 15 km:llä (kuva). Kesäkuussa keskusurheilukentälle saatiin sähköiset ajanottolaitteet. Pm-kisoja oli kolme, lisäksi yhdet kansalliset. 3x800 m:n viestijoukkue T-16 (Ira Kinnunen, Pirkko Kortelainen ja Eija Hyvönen) sijoittui SM – viesteissä 13:nneksi. Pirkko oli 10:s T-13 -sarjan SM-kisojen 800 m:llä. LU:n 64 urheilijaa sai 151 pm-italiaa, joista mestaruusmitaleja 24. Janne Liuski teki piirinennätyksen 10-vuotiaiden poikien 3-ottelussa.

Kunniakierrokseen osallistui 56 kuntoilijaa. Tapahtuma tuotti n. 14 000 mk, josta seuran osuus 7 000.

1989

Kunniakierros tuotti 21 000 mk. SUL:n nuorisotoimintakilpailussa LU oli 19:s 450 seuran joukossa. Piirinmestaruuksista pääsi iloitsemaan 18 urheilijaa. SM-tasolla Matti Utriainen sai pronssia maastojuoksussa M-55 -sarjassa.

Joukkuepronssia saivat Matti, Väinö Kärki ja Pertti Näsänen. Ikäkausihiipentumaan osallistui poikien P-14 pikaviestijoukkue (15.) sekä Tiina Kärkkäinen T-13 korkeuteen (11.) ja Mervi Gröhn T-14 kuulaan (20.).

LU:n kansalliset yu-kisat muuttuivat "kansainvälisiksi", sillä osanottajiksi saatiin kenialaisia, nigerialaisia ja tansanialaisia urheilijoita. Osanottajia oli 200 ja yleisöäkin yli 500 (kuva).

1990

Vuosi oli nuorisourheilun kannalta LU:n parhaita. Piirinmestaruuksiin ylsi 21 urheilijaa. LU säilytti asemansa piirin kolmanneksi parhaana seurana. Kunniakierros tuotti 25 000 mk 74 juoksijan voimin. LU osallistui ensimmäisen kerran Karelia – viestin järjestelyihin.

Kansallisten yu-kisojen huipputuloksista vastasivat USA:n Jeff Rogers 220 (korkeus) ja Kenian Joseph Sainah 47,64 (400 m). (kuva 1500 metrin lähdöstä)

1991

Jaosto järjesti 22 kilpailua kesän aikana. A-luokan tulokseen ylsivät Eija Hyvönen ja Heidi Korhonen (13), joka sai SM-hopean kuulassa ja pronssin kiekonheitossa. Petter Kukkonen (kuvassa) valittiin 10-vuotiaiden sarjan parhaaksi yleisurheilijaksi Pohjois-Karjalassa.

1992

A-luokan urheilijoita olivat juoksijat Eija Hyvönen (18) ja Heidi Rapa (14). Ilkka Vänskä (13) rikkoi vetoapukisojen tulosrajan seiväshypyssä (250).

1993

Heidi Rapa juoksi 800 ja 3000 m:llä pronssimitalit koululaisten SM-kilpailuissa (kuva). Ilkka Vänskä oli kuudes 6-ottelun SM – kisoissa

1994

Yleisurheilujaosto järjesti huhtikuussa SM-maantiejuoksun. Uimahallin lähetyvillä juostun 20 km voitti Visa Orttenvuori ajallaan 1.00.50. Naisten paras 15 km:llä oli Ritva Lemettinen. LU:n Heidi Rapa sijoittui nuorten 10 km:llä 14:nneksi.

10. Kansallisiin kilpailuihin osallistui neljä kenialaista ja kaksi sveitsiläistä urheilijaa. 1500 m:n rahajuoksussa menestyivät kenialaiset. Pertti Näsänen voitti Espanjassa maratonin 60-vuotiaiden sarjan. Ilkka Vänskä (15) heitti A-luokan tuloksen 60,22 keihäessä.

1995

Kansallisissa Ruotsin Tore Gustafsson heitti moukaria 76,18. Heidi Rapa ja Ilkka Vänskä olivat edelleen LU:n parhaita yleisurheilijoita. Luokkatuloksia tehtiin vain 13. Vuosina 1989 – 1991 niitä tehtiin yhteensä 143 kpl.

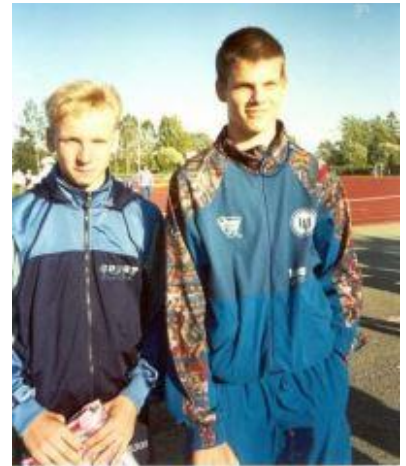
1996

Tero Ridanpää juoksi kansallisten 100m aikaan 10,38 lievässä myötätuulessa (+2,38) (kuva). Pekka Raassina hyppäsi A-luokan tuloksen korkeudessa. Ilkka Vänskä (17) heitti piirinennätyksen ja A-luokan tuloksen keihäässä 62,24. Toni Närväinen (11) alkoi tehtailla piirinennätyksiä. Arttu Nousiainen (13) voitti seipäässä Itä-Suomen aluemestaruuden tuloksella 265. Veteraanit saivat hopeaa SM-maratonilla. Saavan hölkän 1970-luvulla alkanut historia päättyi Erkki Kärkkäisen voitettua kiertopalkinnon omakseen.

1997

Matti Utriainen alkaa johtaa jaostoa. Arttu Vänskä jatkaa valmennuspäällikkönä. Kunniakierros juostaan viiden vuoden tauon jälkeen. Kansalliset/kansainväliset kisat järjestetään -toistaiseksi- viimeistä kertaa. Luokkatulosten määrä nousee 21:een. Ilkka Vänskä ja Tomi Turunen heittävät SM-hopean keihäänheiton joukkuekilpailussa M19 -sarjassa (kuva, Tomi vas, Ilkka oik). Toni Närväinen (12) juoksee valtakunnan maastomestariksi Kuortaneella. Veijo Nousiainen voittaa kultamitalin veteraanien SM – maratonilla M50 -sarjassa. Hän sekä Erkki Kärkkäinen ja Matti Utriainen voittavat joukkuekultaa saman kisan M40 -sarjassa.

RAITTIUS- JA NUORISOJAOSTO

Jaoston toiminta jatkui vuosina 1988 – 1993. Se järjesti terveystoimintaa ja esitti raittiusvalistusvideoita ja palkitsi esimerkillisiä urheilijoita kirjapalkinnoin.

NUORISOTIIMI

Keväällä 1997 perustetaan neljän nuoren voimin NUORISOTIIMI. Viiden vuoden tauon jälkeen juostaan Kunniakierros, jonka järjestelyistä vastaavat nuorisotiimiläiset: Leena Honkanen, Eija Peltonen, Jari Timonen ja Ilkka Vänskä. Heidän organisoimaansa urheilukouluun ilmoittautuu kesän edetessä 103 lasta.

Juhlavuoden 1998 johtokunta ja jaostojen puheenjohtajat:

pj. Pentti Karttunen

vpj. Jari Jolkkonen

siht. Mervi Tolonen

Aimo Hottinen

Ahti Ikonen

Heikki Nousiainen

Arttu Vänskä

Lentopalloj.

Toini Lehikoinen

pesäpalloj.

Timo Vähäkoski

Yleisurheiluj.

Matti Utriainen

nuorisotiimi

Ilkka Vänskä